

Publicerad 2014-12-02 22:16 av Emelie Skoog

Mitt bidrag som kom med i antologin #poesimotrasism. "i en verklighet där självklara saker slutar att vara självklara, och att be om hjälp är att tigga från människor som redan har mer än de behöver."

och vandrande ber han om mer

Vandrande ber han efter mer,
ensam skriker han om längtan
och
obetrodd drömmer han om rättvisa

Vandrande ber han efter mer,
flyktande viskar han om solen
och
utan angelägenhet glömmer han hjärtslagen

En vandrande tiggare går vilse i snön
fryser fast i marken
slutar existera
markera
drömma

en vandrande gestalt slutar be
vandrande öppnar han bröstet
och
likgiltig tuggar han på orden

en vandrande gestalt slutar tigga
besviket sänker han sina händer
och
rannsakande dömer han sin omgivning

En vandrande tiggare,
en vandrande gestalt,
dom

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emelie Skoog med Poeter.se id #9402 innehar upphovsrätten